

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 65.639 van 26 maart 1997
in de zaak A. 72.423/IV-16.430.**

In zake : Gabriël VAN DER CRUYSEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. DEMEESTER,
kantoor houdende te GENT,
Koning Leopold II-laan 102

tegen :

de Nationale Maatschappij der Belgische
Spoorwegen, (N.M.B.S.)
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie Ph. GERARD
en Advocaat K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Gabriël
VAN DER CRUYSEN op 10 december 1996 ingediend heeft om
de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de
beslissing van 16 september 1996 van het directiecomité
van de N.M.B.S. waarbij hij overgeplaatst wordt naar de
centrale werkplaats te Mechelen;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 22 januari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 februari 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. DEMEESTER, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat K. RONSE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat verzoeker, als burgerlijk ingenieur tewerkgesteld op de Regionale Directie Noordwest, afdeling Infrastructuur van de N.M.B.S. te Gent, met de bestreden beslissing met ingang van 1 oktober 1996 gedetacheerd wordt naar de centrale werkplaats te Mechelen, om er "on staff benuttigd (te) worden onder de leiding van de heer L. HUYBENS, hoofdingenieur-dienstchef, directeur van de CW Mechelen"; dat verzoeker van die beslissing op de hoogte is gebracht met een nota van 10 oktober 1996 en dat hem toen ook medegedeeld is dat zijn overplaatsing onmiddellijk moest worden uitgevoerd; dat zijn raadsman op 18 oktober 1996 aan de verwerende partij om uitleg gevraagd heeft, zowel ten aanzien van de voorbereidende stukken als ten aanzien van de motieven van de beslissing van het directiecomité; dat die vraag om uitleg onbeantwoord gebleven is;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat een "detachering" bij de N.M.B.S. niets anders is dan een "uitvoeringsmodaliteit van een aan een statutair bediende door de hiërarchische overheid gegeven bevel" en dat de detachering naar een andere administratieve eenheid betekent dat de betrokkene voor een beperkte duur zijn oorspronkelijke post mag verlaten om elders een taak uit te oefenen onder het gezag en toezicht van een andere onmiddellijke chef; dat zij dan met betrekking tot de detachering van verzoeker, die volgens haar ingegeven is "door een herschikking van de activiteiten op het domein van het voorraadbeheer in die Centrale Werkplaats, waar een ingenieur met zijn specialiteit nodig was", stelt dat de bestreden beslissing een "maatregel van inwendige orde" is, genomen met het oog op "de goede materiële organisatie en werking van de dienst", die niet voor vernietiging en schorsing door de Raad van State in aanmerking komt;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat verzoeker als gevolg van de bestreden beslissing niet langer te Gent wordt tewerkgesteld om er "technische dossiers" te behandelen, maar te Mechelen om daar belast te worden met activiteiten op het domein van het voorraadbeheer; dat die wijziging in de werksituatie, zowel wat de plaats van tewerkstelling als de uit te oefenen taken betreft en de omstandigheid dat de detachering hem tijdelijk onder het gezag brengt van een andere hiërarchische overste, een weerslag heeft op de wijze waarop verzoeker zijn functie moet vervullen, dat zij in die zin zijn individuele rechtstoestand wijzigt, als griefhoudend kan worden ervaren en dientengevolge met een annulatieberoep en een vordering tot schorsing lijkt te kunnen bestreden worden; dat de exceptie niet gegrond lijkt;

3.1. Overwegende dat verzoeker als vernietigingsgrond onder meer aanvoert dat hij geen kennis

gekregen heeft van de motieven van de beslissing zodat de verwerende partij "op de meest grove wijze de haar ingevolge de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen opgelegde motiveringsverplichting schendt"; dat hij daaraan toevoegt dat het gemis aan formele motivering tot gevolg heeft dat hij "geen verweer kan voeren tegen een eventuele materiële motivering die aan de beslissing (...) ten grondslag ligt";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat een beslissing als de bestredene geen bestuurshandeling is die onder toepassing valt van de wet van 29 juli 1991, dat zij dan ook niet formeel gemotiveerd moet zijn; dat zij, wat de materiële motivering aangaat, stelt dat de beslissing ingegeven is door de nood, in de centrale werkplaats te Mechelen, aan een burgerlijk ingenieur met het oog op vervullen van taken in het voorraadbeheer;

3.3.1. Overwegende dat, als onder 2.2. gesteld, de bestreden beslissing verzoekers rechtspositie concreet beïnvloedt; dat zij in die zin rechtsgevolgen heeft en onder toepassing valt van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

3.3.2. Overwegende dat de beslissing van 16 september 1996 van het directiecomité de redenen niet bevat waarom verzoeker naar Mechelen gedetacheerd wordt; dat zij ook geen verwijzing bevat naar enig stuk dat die reden zou kunnen bevatten en dat in het administratief dossier neergelegd is; dat zij dus niet formeel gemotiveerd is zoals de wet van 29 juli 1991 dat vereist; dat daarenboven het administratief dossier, overgelegd door de verwerende partij geen enkel stuk bevat dat toelaat de reden te achterhalen waarom verzoeker wordt gedetacheerd van Gent naar Mechelen; dat de in de nota

met opmerkingen aangegeven reden als post factum opgestelde verantwoording evident niet in aanmerking kan genomen worden als redengeving; dat in die omstandigheden verzoeker terecht aanvoert dat de bestreden beslissing niet alleen geen blijk geeft van de redenen waarom zij genomen is (formele motivering), maar dat zelfs niet blijkt welke reden het bestuur daadwerkelijk tot de bestreden detachering heeft doen besluiten (materiële motivering); dat het middel ernstig is;

4.1. Overwegende dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij ondergaat door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op het financiële en het morele vlak situeert; dat, wat het morele nadeel betreft, hij er enerzijds op wijst dat hij te Mechelen belast wordt met een taak die niet overeenstemt met zijn opleiding, zijn diploma's en kwalificaties en anderzijds aanstipt dat de "sanctionering" vernederend overkomt bij zijn collega's, familie en gezin;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat de uiteenzetting van verzoeker niet toelaat te besluiten dat de beslissing hem financieel benadeelt en dat de beslissing hem ook geen moreel nadeel berokkent vermits een bevel van de werkgever om elders een belangrijke functie te gaan vervullen niet vernederend kan zijn terwijl trouwens het moreel nadeel goedge maakt wordt door de navolgende vernietiging van de beslissing;

4.3. Overwegende dat verzoeker geconfronteerd wordt met een beslissing waarbij hij opdracht krijgt op een andere plaats en in een andere dienst te gaan werken; dat de verwerende partij niet aantoonst welke reden haar concreet tot die beslissing heeft bewogen; dat, voor die situatie geplaatst, verzoeker in redelijkheid heeft kunnen besluiten dat de beslissing genomen is om een reden die zijn persoon betreft,

hetgeen hem vernedert en hem een moreel nadeel berokkent; dat verzoeker dat nadeel niet moet ondergaan totdat de Raad van State overeenkomstig de gewone procedure uitspraak doet ten gronde; dat het nadeel als ernstig en moeilijk te herstellen wordt aanzien;

5. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 16 september 1996 van het directiecomité van de N.M.B.S. waarbij Gabriël VAN DER CRUYSEN overgeplaatst wordt naar de centrale werkplaats te Mechelen.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig maart 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.